

дебелы клонци, позабоде ги изоколо въ земятъ, а горъ ги поисплете съ прятіе, и това имъ бѣше становището. Послѣ майката посла какѣто имаше на земятъ и легнахъ да спятъ. Дѣцата като уморени отъ пѣтьтъ на чясътъ заспахъ. Козата легна до краката имъ, и така цѣля нощъ ги топляше. Минка легна до тѣхъ, но цѣля нощъ не мигна, все ся страхувала, да нѣма въ горѣтъ дивы звѣрове. Доклѣ дѣцата спели, тя плакала, защото прѣдъ тѣхъ задържаше съзыйтъ си, да ги не растѣжва. Като съмна вече, отры съзыйтъ и лицето си, укрѣпи сърцето си да не въздыша и ги разбуди. Дѣцата щомъ си отвори хъ очитѣ, усмыхнахъ и ся, и тя осѣти като че ѝ по отлекна, и като че ѝ ся поразесни въ душѣтъ.

Мѣстото на което беше прѣнощувала Минка съ дѣчицата си, бѣше много пріятно. Прѣдъ тѣхъ ся прѣстираше една зелена ливада и покрай ливадѣтъ ся възвышаваше една рѣтина, отъ коѣто ся видеше на далеко, а задъ нейъ имаше гѣста една гора, съ разны плодородны дръвѣя.